

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Flores vltimarum voluntatu[m] non sine sudore collecti
p[er] d[omi]n[u]m Rolandinu[m] Bononie[n]sem Juris
vtriusq[ue] p[ro]fessore[m] opti[m]e meritu[m] Annexo in
calce peculiari quoda[m] ...**

Rolandinus <de Passageriis>

Parrhisiis, 1514

De formis vulgaris substitutionis. Ru. xlvii

[urn:nbn:de:bsz:31-115460](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-115460)

C. de testa. null. et post eū Bar. i. l.

illa institutio. ff. de here. inst. ubi po-
nit rōnē. Et no. hz eūdē ibidē q̄ i
sary qui casu p̄missio ill. p̄missary. anq̄ ele
b^o pau- gerit paupes sūt p̄ueniēdi: qz ha
p̄c̄p̄ cle- benf loco heredū p. l. si q̄s ad de-
ctuo i te- clunādā p̄uicta. l. nulli. C. de epi.
stamēto et de. de q̄ vide lat^o p̄ eūdē Bar.
est p̄mil in q̄dā q̄stioe p̄ eū disputata q̄ i
sa loco pu: filiū adultū testator instituit.
heredūz Gerardus mulert.

Lōmus
sary qui
casu p̄missio
ill. p̄missary.
anq̄ ele
b^o pau-
gerit paupes
sūt p̄ueniēdi:
qz ha
p̄c̄p̄ cle-
benf loco
heredū p.
l. si q̄s ad
de-
ctuo i te-
clunādā
p̄uicta. l.
nulli. C.
de epi.
stamēto
et de. de
q̄ vide
lat^o p̄
eūdē Bar.
est p̄mil
in q̄dā
q̄stioe
p̄ eū
disputata
q̄ i
sa loco
pu:
filiū
adultū
testator
instituit.
heredūz
Gerardus
mulert.

Uerū ē tñ qd ad hmōi dubita
tiōes solet testator vxozē v̄l aliq̄
fidelē amicū heredē instituere di-
stributionē ipsi^o hereditatē p̄aia
sua ip̄^o fidei p̄mittēdo. et tūc ita
dicit In oib^o aut suis bōis. D. ei^o
vxozē v̄l. C. ei^o cōpatrē sibi here-
dē instituit: disponēs r̄ iubens q̄ p̄
aia sua r̄ parētū suoz hereditatē
ipsam croget r̄ distribuāt int̄ p̄ias
causas r̄ circa mie opa: r̄ distribu-
tionē ip̄az sue fidei r̄ charitati cō-
mittēs. Sz cū istud videat̄ eē qd
dā fidei cōmissus: querit̄ vtrū pos-
sit d̄falcari trebellicāca portio: et
v̄l q̄ nō: cū i relictis ad p̄ias cās
cesset ois falciāda. vt i auc. de ec-
cle. titu. s. si autem heres. col. ix.

Trebel-
licanica
an hēat
locū i re-
lictis ad
p̄ias cau-
sas?

Aditut. Et de q̄ dicit. s. i rub.
de fal. de trac. r̄c. Gerardus mu.

De exheredationuz
formis. Rubrica. xlvj.

Quod aliqui de ascendētibz
p̄m̄s v̄l m̄m̄s h̄is a
liq̄ue de his licet q̄s
p̄stādov v̄tutere v̄l

ex heredare tenet r̄ volēs illū ex-
heredare possit hoc facere: si t̄ve-
rā hēat atq̄ legitimā cās i gratitu-
dis aliq̄ā. s. ex his q̄b^o liberi p̄nt
de iure ex heredari r̄ illā i testō ex-
p̄terit: hoc mō. In sup. s. filiū su-
uz: qz m̄m̄ atrocēs iiecit i eū: v̄l
qz p̄ueniēti poeula ei mortē p̄auit
ex: r̄ d̄auit oino r̄ ab oī subā et
hereditate sua constituit alienum

R. vero sibi heredem instituit.

Aditut. Quor aut r̄ q̄ sint cāe
pp̄i q̄s parentes p̄nt exheredare
filios dicit. s. i rub. de libe. p̄m̄i q̄-
d^o legitimis r̄ naturalib^o iā nat^o.
i vltima additōe. Gerardus mu.

Si p̄o neq̄s instituere neq̄s exhe-
redare voluerit possit p̄terire cām
v̄rā iherēdo: hoc mō. P̄terea. M̄
filiā v̄l neptē suā nec instituit: nec
exheredauit: qz cū eū honeste ma-
rito p̄iugerē voluissz ip̄a magz ele-
git luxurari. P̄. no hēdē instituit

Aditut. Aduerte q̄ p̄missas
duas formas ponit etiā Spe. i. r̄.
de instru. editio. s. cōpendiose. s̄st.
si autē is qui aliquem tenetur in-
stituere. Gerardus mulert.

Et no. q̄ talis p̄teritio factā euz
cā siue a p̄re siue a m̄fc. aut ab ali-
quo d̄ ascendētib^o p̄m̄i v̄l m̄m̄is
tantuz valet q̄tum exhereditatio.

Aditut. Ita tenet Azo. i sum-
ma. C. de libe. p̄re. in p̄n. r̄ Spe.
vbi. s. Gerardus mulert.

Fili^o aut v̄l ah^o ex liberz parē-
tes exheredare v̄l p̄terire p̄t v̄t
sup^o dictū est: iherēdo ex heredita-
tiōi v̄l p̄teritōi vnā ex illis septē
causis legitimis quib^o liberi p̄nt
parentes suos exheredare.

Aditut. Causas pp̄i q̄s filij
p̄nt suos parētes exheredare scri-
psi. s. in rubu. de insti. parētū seu
ascendētibz in iij. col. vltime ad-
ditionis. Gerardus mulert.

De formis vulgaris
substitutionis. Ru. xlvij

Quoniam secundū
naturalem et rationa-
bilem ordinem institu-
tio sicut p̄mus grad^o
v̄l p̄cedere: substitu-
tio vero tanq̄ s̄ cū d^o grad^o seq̄-
tecirco postq̄ tradita sunt institu-
tionū exēpla de substitōnū formis
imediate dicam^o: i q̄libet aut exē-
plo pp̄i maiorē euidētā substitu-

P̄terea
ritio fa-
cta cum
cā an eū
parēf ex-
heredita-
tionis?

Prima pars florum.

Substitutiōi cuiuslibet sua institutio ad ppo
tutō vul
garz ad
qd fuit
inuēta r

tionis cuiuslibet sua institutio ad ppo
tutō vul
garz ad
qd fuit
inuēta r
neq. Vulgaris substitutio ad hoc
res istur v nolit v nō possit he
reditatē adire ali? sit heres: et in
hoc differt a ceteris: qz p hāc testa
to: sibi puidet si istur? nō adeat
p ceteras nō ēt si istur? adeat: s3
sub adiecta cōditōe decedat. Est
ergo vulgaris expssa talis forma
p. filiū suū vel fratrem vel amicum
sibi heredē instituit. et si ipse. p.
nō erit heres. vel sic r si ipse. p.
nolit: v nō possit eē heres. A. sit
heres. vel. A. ei substituit. Et pos
set viteri? pcedere dicēs. et si A.
nō sit heres. B. sit heres: r si. B. n̄
sit. Y. sit. zc. r sic p multos qd? he
redū. Itē multz heredib? istur?
possit cuiuslibz suū substitutū dare
Et no. hic q? sit istur? cui sit vul
garz expssa erat filiū s3 a. r pupill?
tūc ex ipa vulgari p surgit ēt pupil
larz et vtriusqz ibi resultat effectus.

¶ Additio. l. q. uis. C. d. ipube. et
aliis sub. et. l. iā hoc. ff. eo. B. mu.
¶ Si aut substitut? nō sit fili? v?
si fili? quidē sit / s3 nō pupill?. aut
si fili? r pupill? sit: sed nō in pte
tuuc est sola vulgaris.

¶ Additio. Ad hoc ei vt pupilla
r valeat mltā requirūt vt dictū
est. s. in ru. de pupillari subst. in
principio. Gerardus mulert.

¶ Tacita vulgaris sit duob? he
redib? institutis hoc modo. Pa. r
Pe. ei? filios vel fratres. vel con
sanguineos sibi heredes istur:
r eos inuicē substituit: qsi dicat si
vn? nō sit heres: al? sit heres iso
lidū. Et attēde q? si in istis duob?
institutis hec oīa simul pcurrunt
scz q? ābo essent filij r ābo pupilli
et ambo in pte pns talis substō
dicef breuiloqua. S3 si aliqd coz
desit tūc erit solūmodo vulgarz.

¶ De formis pupilla
ris substōis. Ru. xlvii.

Dupillar is ex
pssa si p institutionē
hoc mō. An. filiū v?
nepotē suū sibi here
dē instituit: r si ipse ei
heres erit: r i pupillari etate v?
tra. r. anū sue etatz decesserit. p.
sit heres. vel. p. ei substituit. Et
no: q? sub p dicta pupillari expssa
ptinet: tacita vulgari: r iō siue ipse
pupill? sit heres r i pupillari eta
te decedat: siue he nō sit: ille istur:
v? vocabit iure directo licz ex pu
pillari vocef ad vtrāqz hereditatē
. s. pns r filij. s3 ex vulgari tm ad
hereditatē pns. Itē no. q? iste ābe
substōnes. s. pupillari r vulgarz si
eri possēt siml r semel expssis p?
hoc mō. Y. filiū ei? heredē sibi isti
tuit: r si ipse ei heres nō erit: vel si
heres erit et in pupillari etate de
cesserit. p. sit heres. vt isti. de pu
pil. sub. i. pn. De tacita s3o pupilla
ri meli? exēplū nō habem? q? illd
qd? surgit ex expssa vulgarari: qz qñ
sit sola vulgarz filiofa. pupillo i il
la vulgari includit tacita pupilla
r3 lz ēt lex alia exēpla ponat vt q?
q? mlti heres herit sit heres filio
meo: r qdā alia q? nunqz ad man?
occurrere nris tpb? visa sūt. Et
si testator filijs posthumis istur?
pupillare substōne fecerit: ita v?
ces i substōe pmissa Et si aliqz de
ctoꝝ filioꝝ suoꝝ posthumoz ei he
res erit: r i pupillari etate decesse
rit tal sit heres v? talē substituit

¶ De forma exēplaris
substōis. Ru. xlviii.

Drens habens si
lium vel nepotem furio
sum vel mente captum
qui pupillare tēpus excessit insti
tutionem vel substitutionem ei fa
ciat hoc modo. p. filij: eius fu
riosum vel mente captum sibi he
des instituit. sed si ipse decesserit